

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 421: Nếu Chấp Vào Tướng, Thì Cái Thấy Được Chỉ Là Tướng Của Ứng Thân, Không Phải Là Thể Của Pháp Thân, Sao Có Thể Gọi Là Thấy Như Lai?

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 036)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Nếu chấp vào tướng, thì cái thấy được chỉ là tướng của Ứng thân, không phải là thể của Pháp thân, sao có thể gọi là thấy Như Lai?】

Giả như bạn chấp tướng, thì cái gọi là ‘chấp tướng’ đó khiến bạn chỉ nhìn thấy cái thân tướng bề ngoài của Phật. Năm xưa Phật Thích Ca Mâu Ni thị hiện kim thân trượng sáu, ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp; quý vị thấy chính là tướng này, đây gọi là tướng của Ứng thân, là Ứng hóa thân; kết quả là bạn vẫn chưa kiến tánh, tánh là Pháp thân, Pháp thân chính là tự tánh. Quý vị không thể ngay trên thân tướng mà thấy được tự tánh, không thể ngay trên Ứng thân của Phật mà thấy được Pháp thân của Phật.

Chư vị phải biết, thấy được Pháp thân của Phật cũng chính là thấy được Pháp thân của chính mình; Pháp thân vốn là đồng nhất, Pháp thân là tự tánh. Tuyệt đối không có chuyện: tôi thấy được Pháp thân của Phật, còn Pháp thân của mình ở đâu lại không biết; không có cái đạo lý này. Một khi đã thấy là thấy được tất cả; Pháp thân của hết thảy chúng sanh hữu tình và vô tình đều thấy được trọn vẹn.

Đây gọi là Thanh tịnh Pháp thân. Trong *Kinh Hoa Nghiêm*, đại biểu cho Pháp thân là Tỳ-lô-giá-na; Tỳ-lô-giá-na là tiếng Phạn, ý nghĩa là “biến nhất thiết xứ” (cùng khắp mọi nơi). Kỳ thực, nếu nói cho rõ ràng hơn một chút: cùng khắp mọi thời, cùng khắp mọi nơi, đây chính là chân như bốn tánh của chính mình, chính là chân tâm bốn thể của chính mình.

Làm thế nào mới có thể thấy được? Hết thảy đều không chấp trước thì liền thấy được. Pháp thân ở ngay trước mắt, trên *Kinh Lăng Nghiêm* có nói: “Lục

căn môn đầu, phóng quang động địa” (Nơi cửa sáu căn, phóng quang chấn động đất trời), đây là lời hình dung; nó ở ngay trước mắt chúng ta, ở ngay bên tai chúng ta, vì sao quý vị lại không thấy được? Bởi vì quý vị có chướng ngại là vọng tưởng và chấp trước; lìa bỏ mọi vọng tưởng chấp trước thì sẽ thấy được. Tại sao vẫn không chịu xả bỏ vọng tưởng? Cái khó nhất của phàm phu chính là ở chỗ này.

Xả bỏ vọng tưởng, việc này bất kỳ ai cũng không giúp được; Phật Bồ Tát không thể giúp chúng ta xả bỏ vọng tưởng, không được! Nhất định phải do chính mình chịu buông xuống mới được; bản thân không chịu buông xuống, thì ai cũng không giúp được. Phật đối với chúng ta chỉ có thể đem những sự thật chân tướng này nói cho rõ ràng, đạo lý giảng cho rành rẽ; còn buông xuống là việc của chính mình, thành Phật là việc của chính mình.

Cho nên Phật nói Phật không độ chúng sanh. Quý vị thành Phật là tự quý vị thành Phật, quý vị thành Bồ Tát là tự quý vị thành Bồ Tát, Phật không giúp được. Phật chỉ có thể ở bên cạnh khuyên bảo quý vị, là cần quý vị tự mình nỗ lực thực hành, con đường là do chính quý vị tự bước đi. Phật có thể chỉ đường, nhưng Phật không thể bước đi thay quý vị; Phật có chỉ đường rõ ràng đến mấy mà bản thân không chịu đi thì cũng uổng công!

Chư vị hãy tỉ mỉ suy nghĩ đạo lý trong đó; cho nên, mây may chấp tướng thì sẽ không thể kiến tánh. Phật ở chỗ này hỏi: “Có thể dùng ba mươi hai tướng để thấy Như Lai chăng?”. Ý này, nói cách khác, có thể từ trên tướng mà kiến tánh hay không? Ý nghĩa chính là ở chỗ này. Kỳ thực, Phật hỏi rất hay, Tôn giả đáp cũng rất diệu, ý nghĩa câu trả lời cũng vô cùng vi diệu. Nói cho chúng ta biết không thể chấp tướng mà thấy; lìa tướng, thì tướng ấy chính là Như Lai, tướng chính là tánh; điểm then chốt nằm ở chỗ chấp hay không chấp.